

ESPAIS

El butlletí de la Xarxa d'Espais Naturals de les Illes Balears

Hivern de 2022/ Número 3

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT
I I TERRITORI
B

QUÈ HI HA AQUESTA TEMPORADA?

- El Paratge Natural de la Serra de Tramuntana. Pàg. 3
- Els Diaris de les Reserves: un recurs d'educació ambiental més enllà de la pandèmia. Pàg. 4
R. naturals des Vedrà, es Vedranell i els illots de Ponent
- Els arbres, els senyors dels anells. Pàg. 5
Parc natural de s'Albufera des Grau
- La recuperació del picaplatges a s'Albufereta. Pàg. 6
Reserva natural de s'Albufereta
- El taller ocupacional de Can Marroig. Pàg. 8
Parc natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera
- Espècies: La ratapinyada de *Nathusius*. Pàg. 9
Parc natural de s'Albufera de Mallorca
- Espècies: Els bolets. Pàg. 10
Parc natural de Mondragó
- Una conversa amb Joan Salom i Jorge Santi. Pàg. 11
Parc nacional marítim-terrestre de l'arxipèlag de Cabrera
- L'obra de palma. Pàg. 13
Parc natural de la península de Llevat
- Els fars de Sa Dragonera. Pàg. 14
Parc natural de sa Dragonera
- On surten els espais naturals protegits? Pàg. 15
Parc natural marítim-terrestre Es Trenc-Salobrar de Campos

EL PARATGE NATURAL DE LA SERRA DE TRAMUNTANA

La Serra de Tramuntana fou declarada espai natural protegit el 16 de març de 2007, amb la categoria de Paratge natural, que es defineix com un espai natural relativament extens on coexisteixen activitats agrícoles, ramaderes o pesqueres i d'altres sectors econòmics, que fan compatible la conservació amb el seu desenvolupament sostenible. L'espai protegit es regula pel Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals (PORN).

L'àmbit territorial del Paratge natural engloba altres figures de protecció, com els Monuments naturals de ses Fonts Ufanes i el del torrent de Pareis, del Gorg Blau i de Lluc, i també espais de la Xarxa Natura 2000, formada per Llocs d'Importància Comunitària (LIC) i Zones d'Especial Conservació per a les Aus (ZEPA).

L'objectiu principal de l'espai natural protegit és la conservació de tot el conjunt i, alhora, fer possible el desenvolupament socioeconòmic de les poblacions del seu àmbit, que en aquest cas pertanyen a 20 municipis diferents.

El Paratge natural alberga hàbitats i espècies fràgils, vulnerables i úniques, com la flora endèmica dels vessants de muntanyes com el puig Major o el puig de Maçanella; zones amb arbres emblemàtics com el teix o amb endemismes mediterranis com el boix; torrents on viu el ferreret, amfibi endèmic que només trobam a Mallorca i espectaculars penya-segats on nidifiquen grans rapinyaires, com el voltor negre i l'àguila coabarrada.

Aquests hàbitats i espècies tan valuosos són especialment sensibles a les actuacions humanes i poden patir els efectes acumulatius d'activitats a la natura. Per això, en determinats casos s'han de regular els usos que es desenvolupen dins l'àmbit de l'espai protegit. La col·laboració de tothom és molt important per aconseguir conservar els valors que han donat lloc a la protecció d'aquest espai.

ES VEDRÀ
ES VEDRANELL I ILLOTS
DE PONENT
XENIB

EDUCACIÓ AMBIENTAL

ELS DIARIS DE LES RESERVES: UN RECURS D'EDUCACIÓ AMBIENTAL MÉS ENLLÀ DE LA PANDÈMIA

La primavera de l'any 2020, en ple confinament provocat per la pandèmia del Covid-19, l'equip d'educació ambiental de les Reserves naturals des Vedrà, es Vedranell i els illots de Ponent va decidir, davant la impossibilitat de seguir amb les activitats educatives presencials, emprendre una nova iniciativa per tal de difondre els valors naturals i culturals de l'espai protegit.

Així, aquell maig van néixer els Diaris de les RRNN. Atès l'èxit de la proposta, els Diaris s'han mantingut una vegada recuperada l'oferta educativa habitual. Els Diaris, a través de monogràfics dedicats a un tema específic, ofereixen informació de les nostres Reserves en un llenguatge divulgatiu i amb profusió de fotografies i imatges que ajuden a donar a conèixer l'espai i la flora i la fauna que l'habita. Editats en format pdf, es difonen a través del Facebook de les Reserves i el web de la Xarxa d'Espais Naturals Protegits de les Illes Balears.

Fins a la data, són ja 14 els Diaris publicats. En ells, s'han tractat els valors ambientals més rellevants de l'espai natural protegit, com són la seva flora, les aus marines que hi nidifiquen o les emblemàtiques sargantanes que l'habiten. També s'han abordat aspectes menys coneguts com són els líquens o les ratapinyades que poblen els nostres illots.

El medi marí, part fonamental de les Reserves naturals des Vedrà, es Vedranell i els illots de Ponent, ha sèt també un dels aspectes al que més espai han dedicat els Diaris. A través de tres números especials, s'han donat a conèixer els diferents ambients que trobem en aquest petit però ric espai i les diferents plantes que el poblen, així com els animals invertebrats i vertebrats que allí hi podem trobar.

Els Diaris tampoc s'han oblidat dels valors culturals i patrimonials de l'espai protegit, dedicant monogràfics als usos tradicionals que dels recursos naturals dels illots s'han fet, al patrimoni arqueològic que s'hi amaga o a l'origen dels topònims que donen nom als diferents llocs i racons d'aquest indret.

Des de l'equip d'educació ambiental de les Reserves naturals des Vedrà, es Vedranell i els illots de Ponent estam molt satisfets de la bona acollida que s'ha donat als Diaris, i seguirem treballant amb ells per donar a conèixer l'enorme riquesa del nostre espai. Per això, si hi ha cap tema en concret que vulgueu que tractem en futures edicions, estam oberts a les vostres propostes.

Foto: Número 1 del butlletí. Arxiu de les Reserves

EDUCACIÓ AMBIENTAL

ELS ARBRES, ELS SENYORS DELS ANELLS

De la recerca científica a la gestió

Els arbres, els senyors dels anells, és una activitat dirigida al públic general organitzada per l'equip d'educació i interpretació del Parc natural de s'Albufera des Grau, amb la col·laboració del biòleg Samuel Pons Fàbregues. Fa una vintena d'anys va dur a terme dos estudis a una de les zones més populars del parc, el "pinar" des Grau, a la zona dunar que separa la platja de s'Albufera des Grau.

L'activitat tracta d'esbrinar l'origen d'aquest pinar i, per aquesta comesa, comptem amb la informació prèvia de tres treballs científics: sobre la comunitat vegetal, l'estudi dels anells dels arbres i un de toponímia.

L'activitat s'inicia amb una xerrada sobre la informació que es pot extreure de l'estudi dels anells dels arbres. Després els participants els poden observar a la lupa binocular. Ja al camp es fa una demostració de com s'extreuen les mostres de llenya per poder estudiar els anells. En el cas dels pins d'aquesta zona, l'estudi revela que tots tenen aproximadament la mateixa edat. Així doncs, sembla indicar que van ser plantats als anys quaranta.

Pel que fa l'estudi de la comunitat vegetal, les plantes acompanyants que trobem a la zona coincideix amb les espècies que defineixen un sivinar. Amb en Sam vam poder comprovar la presència de sivines joves i de les altres espècies característiques d'aquest ecosistema.

Per últim, en el recull de topònims de la zona trobam tres topònims molt reveladors: pont des Sivinar, sivinar de s'Albufera i pou des Sivinar. Sabem que els topònims ens expliquen la realitat d'altres èpoques.

Els resultats dels tres estudis ens duen a la mateixa conclusió: la zona en qüestió és originàriament un sivinar i els pins van ser plantats o afavorits pels humans.

Actualment, al Sivinar de s'Albufera la brigada del parc realitza treballs forestals d'eliminació dels peus de pi blanc que no permeten el creixement de sivines joves, amb l'objectiu d'afavorir el desenvolupament de les sivines i recuperar la vegetació original de la zona.

S'ALBUFERETA
XENIB

UN CAS D'ÈXIT

ALS NOSTRES ESPAIS NATURALS

LA RECUPERACIÓ DEL PICAPLATGES A S'ALBUFERETA

El picaplatges camanegre, *Charadrius alexandrinus*, és una espècie catalogada en règim de protecció especial a Balears. La seva població total ha estat avaluada en tan sols uns pocs centenar de colles, entre 300 i 400 parelles reproductores.

Si bé les principals colònies d'aquesta espècie es troben a s'Albufera de Mallorca i al Salobrar de Campos, la població ubicada a la Reserva Natural de s'Albufereta és igualment destacable i, pel que veurem, es troba actualment en expansió.

La seva població havia estat avaluada en una desena de colles poc després que es declarés la Reserva. L'afluència cada cop més alta de persones a les platges, sovint acompanyades de cans o practicant esports nàutics que foragiten les aus, havia provocat que l'èxit reproductor d'aquestes colles arribés pràcticament a zero. Si no s'hagués actuat, possiblement la població de picaplatges de s'Albufereta hagués acabat per desaparèixer.

Davant aquesta situació, es va decidir acotar alguns trams de platja (els que mostraven una major presència d'aus durant tot l'any) per impedir el pas de persones i possibilitar, per tant, que els picaplatges puguin de nou treure endavant les seves pollades sense molèsties.

S'ALBUFERETA
XENIB

UN CAS D'ÈXIT ALS NOSTRES ESPAIS NATURALS

Gràcies a aquesta senzilla actuació la població costanera s'ha estabilitzat, i el nombre de pollets que arriben a la seva edat adulta ha augmentat considerablement.

En paral·lel a aquesta gestió de les platges que ha permès la consolidació de la població costanera, s'han realitzat noves actuacions proactives a l'interior de la zona humida que han possibilitat que noves colles reproductores s'assentin i facin augmentar la població de s'Albufereta.

Aquestes actuacions han consistit en, per una banda, la creació d'àrees d'alimentació d'aus limícoles a les voreres de la llacuna de sa Barcassa i, per altra, en la creació d'illetes de nidificació i descans, on tant els picaplatges com altres aus s'hi sentin segures a l'hora d'ubicar-hi els seus nius. Les primeres illetes de cria es varen crear l'any 2012, i les darreres l'any 2021. En aquests moments són ja 16 les illetes existents, i gairebé a totes elles s'hi troben picaplatges criant.

Amb tot, la població de picaplatges camanegre de la Reserva ha passat de les 9-10 colles reproductores existents a començaments de segle, a les gairebé 30 actuals, i amb un èxit reproductiu (polls que sobreviuen per cada niu existent) clarament major que el que hi havia abans. Això fa pensar que el futur de l'espècie a s'Albufereta, si no ocorre cap esdeveniment que ho impedeixi, s'ha de considerar com a molt positiu i esperançador.

SES SALINES
D'EIVISSA I FORMENTERA
XENIB

UN CAS D'ÈXIT

ALS NOSTRES ESPAIS NATURALS

EL TALLER OCUPACIONAL DE CAN MARROIG

La finca de Can Marroig és l'únic espai propietat del Govern dins de l'àmbit del Parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera. Amb una extensió de 146 hectàrees, abasta la línia de costa des de l'estany des Peix fins a la punta de la Gavina. A l'interior hi trobam un bosc de pins, savines i camps de conreu de secà, amb alguns elements com molins aiguaders, safareig, sínia i regadores.

Enguany, per setè any consecutiu, s'ha iniciat el Taller Ocupacional de Can Marroig en el marc del programa SOIB 30 Formació. Els alumnes-treballadors tenen l'oportunitat de formar-se en l'àmbit forestal i de la construcció. Són freqüents les feines conjuntes amb la brigada d'IBANAT o les col·laboracions amb altres entitats, com la Cooperativa del Camp de Formentera.

Alguns exemples d'aquestes feines són:

- Manteniment i obertura de faixes contra incendis forestals, condicionament de l'àrea recreativa i dels camins i vials, garantint la seva transitabilitat.
- Continuació de la recuperació agrícola, en col·laboració amb la Cooperativa del camp de Formentera. Es plantaren 700 figueres de 12 varietats diferents.
- Retirada de flora al·lòctona. En el cas de s'Espardell, el 2022 se'n retiraren quatre tones.
- Recuperació de parets de pedra seca i murs de la finca, que formen part del paisatge tradicional de tota l'illa.
- Rehabilitació del safareig Gros, un dels més grans de Formentera, i la restauració, alhora, de l'única sínia de la finca.
- Construcció i instal·lació d'un canyís a l'enramada de les cases, amb el qual s'ha guanyat un espai d'ombra molt profitós.

Aquestes actuacions, la seva continuïtat durant set anys i la possibilitat de formació i millora laboral oferida als alumnes, han constituït l'èxit d'aquests Tallers d'Ocupació i fan palesa la necessitat de dotar de mitjans materials i humans a totes aquelles finques, construccions, o instal·lacions que a part del seu vessant de conservació i d'ús públic requereixen un manteniment i restauració dels elements que la configuren i de les activitats agrícoles, ramaderes o forestals que les defineixen.

Foto: Arxiu del Parc natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera

LA RATAPINYADA DE NATHUSIUS

CONEIX LES ESPÈCIES DEL PARC NATURAL DE S'ALBUFERA

Al Parc natural de s'Albufera de Mallorca, les ratapinyades en són relativament abundants. Totes les espècies de ratapinyades es troben protegides, però això no vol dir que es trobin fora de perill. De fet, a bona part de la seva àrea de distribució les ratapinyades són molt sensibles a la contaminació, als pesticides, a la manca de refugis, a les molèsties i, en general, a la degradació dels seus hàbitats.

Les ratapinyades són uns éssers que compleixen un paper ecològic molt important, per exemple com a controladors naturals de mosquits i altres insectes, com és el cas del papalló de la processonària del pi. Per aquest i altres motius, a s'Albufera de Mallorca fa anys que se les estudia i que s'intenta afavorir-les amb diferents mesures de gestió, com ara la instal·lació de refugis.

La fauna de quiròpters (ratapinyades) de s'Albufera de Mallorca està composta per 13 espècies diferents. Potser la més important de totes sigui la ratapinyada de peus grossos, *Myotis capaccinii*, espècie declarada en perill d'extinció i que per sort encara és força freqüent a s'Albufera. Però la més rara segurament sigui la ratapinyada de *Nathusius*, *Pipistrellus nathusii*.

ELS BOLETS

ESPÈCIES DEL PARC NATURAL DE MONDRAGÓ

Els primers estudis de catalogació de la funga i mixomicets del Parc natural de Mondragó es publiquen a SIQUIER & SALOM (2003, 2005). Producte d'aquests estudis surt a la llum la guia *Bolets de Mondragó* -SALOM & SIQUIER (2007). En aquesta guia apareix el catàleg micològic del Parc Natural amb 165 tàxons inventariats. Després del 2007, i com ja es feia des del 2002, s'han anat realitzant anualment jornades micològiques obertes al públic en general, incloses dins les activitats d'agenda de tardor- hivern que organitza el Parc. Enguany la Jornada s'ha organitzat pel 26 de novembre.

Arran d'aquestes sortides i altres prospeccions realitzades durant tots aquests anys, el catàleg del Parc ha augmentat considerablement i actualment el nombre de tàxons inventariats puja a 208.

Cal esmentar que la gran diversitat d'hàbitats que hi ha el Parc (garrigues i marines litorals, formacions d'alzines als barrancs, zones humides, sistemes dunars i zones ruderals) afavoreix que hi hagi una gran diversitat fúngica, la qual actua com a: sapròfita, degradant la matèria orgànica i permetent que els nutrients recirculin dins els ecosistemes, paràsita, fent que les masses arbrades es renovin o simbiònt, ajudant amb les micorizes que es formen, que la vegetació s'assenti i creixi sobre els sòls més pobres.

Entre les espècies més interessants trobades al Parc, hi destaquem la *Pholiotina mediterranea* (SIQUIER & SALOM, 2017) descrita com a nova per a la ciència i trobada per primer cop al Parc al 2004. Altres espècies molt interessants trobades als sistemes dunars han estat: *Lyophyllum hypoxanthum*, *Amanita gilbertii* f. *subverna*, *Leucoagaricus croceobasis*, *L. subvolvatus* i *Conocybe dumetorum* var. *phaeoleiospora*. A les marines hi trobam els interessants *Tricholosporum tetragonosporum* i el bolet de tinta *Coprinopsis pinetorum* (espècie de recent creació).

A la Jornada de l'any passat es varen trobar uns exemplars de xampinyó molt afins a l'*Agaricus moelleri*. Aquesta mostra ha estat objecte d'estudis de biologia molecular i, pareix a ser, que també serà una nova espècie no descrita que es publicarà en breu.

L'ENTREVISTA

Una conversa amb Joan Salom i Jorge Santi

Al Parc nacional de Cabrera, amb més de 30 anys d'història, hi han treballat moltes persones, però cada cop són menys les que hi són des de fa més d'una desena d'anys. Les persones canvien i les empremtes, a poc a poc, es van esvaint. Avui volem deixar constància de petites històries que han viscut dos dels treballadors del Parc, que si els sumam, hi han treballat durant més de 33 anys. Enguany s'han jubilat i amb aquesta petita entrevista els volem fer un petit reconeixement.

- Què li explicaries a un nou treballador sobre el Parc Nacional de Cabrera?

Joan Salom: Que dugi tot allò necessari per sobreviure una setmana o el torn que faci. És molt important un EPI de protecció psíquica. Estar aïllat i conviure, a la llarga, no és fàcil. Cabrera és un paradís si ho pots suportar, s'ha de tenir molt clar.

Jorge Santi: A un patrón, como yo, le diría que navegar por las aguas de Cabrera es una maravilla. Que tendrá momentos buenos, momentos muy buenos y también momentos duros, como los temporales que hay a veces. Pero, en general, navegar alrededor del archipiélago y recorrer los acantilados e islotes, siempre llenos de vida, como el águila pescadora, halcones, pardelas planeando o a veces delfines, es muy ameno. También los barcos de pesca que ves faenar y ves el pescado que sacan.

Las puestas de sol en otoño e invierno son una auténtica maravilla. Muchas veces se puede ver el rayo verde justo a la puesta del sol en el mar. Los recorridos siempre acaban llegando a puerto, que nunca está lejos y en el que siempre se encuentra refugio. Es muy difícil cansarse de navegar por la maravilla de aguas del Parque Nacional.

- Quin és el millor record/anècdota que t'endus de Cabrera?

Joan Salom: És difícil, són tants d'anys i tantes experiències, he conegut gent molt bona, tant professional com personalment. Celebracions, poder veure balenes, dofins, aus, peixos, plantes. En resum, descobrir tot el que amaga l'illa i poder ajudar els que visiten i cuiden Cabrera. També hi ha records diguem tristos, com passa per tot, i hem de carregar amb ells.

Jorge Santi: Recuerdo una noche en la que recibimos una llamada de Salvamento Marítimo avisando de que había un barco en apuros cerca de la illa dels Conills y pidiéndonos que saliésemos a su encuentro. El barco había contactado con ellos pero ellos no podían contactar con el barco.

Al salir en su búsqueda nos encontramos un barco en el que había una sola persona que nos contó que había perdido a un compañero durante su travesía desde Menorca. Nos contó que él estaba durmiendo cuando chocó contra la illa dels Conills y que al despertar por el impacto su compañero ya no estaba en el barco, por lo que debía haber caído al mar en el trayecto. El marinero que nos contó la historia resultó ser sordo, de ahí que pudiese avisar a SM pero estos no pudiesen contactar con él. Nosotros pudimos hacer de intérpretes entre ellos y también participamos en la búsqueda del marinero desaparecido durante toda esa noche. Al final, resultó que un barco de pesca había encontrado al marinero caído al mar que había aguantado toda la noche a flote, nadando hacia las luces de la costa. Fue un alivio saber que estaba bien y ver la alegría de su compañero en el reencuentro. Esta anécdota me quedó grabada y nunca se me olvidará.

- Què t'agradaria que no canviàs de Cabrera encara que passin els anys?

Joan Salom: Cabrera té molts anys i els canvis més evidents, a part dels climàtics, són els humans. El que hem de fer entre tots és minimitzar la nostra petjada per aconseguir un entorn el més saludable i ecològic possible.

-M'agradaria que en un temps raonable es puguin solucionar els problemes de les infraestructures bàsiques i som conscient que tothom hi podria fer un poc més, això seria bo pels treballadors i visitants.

El Parc Nacional de l'Arxipèlag de Cabrera és el protagonista atemporal i els gestors i treballadors som actors temporals que hem de fer allò possible per ajudar-lo.

Moltes gràcies a totes les persones que ho han fet, ho fan i ho faran possible.

Jorge Santi: Me gustaría que no cambiase el buen ambiente de trabajo, del que he disfrutado en los 9 años que he estado en el Parque. Tanto del grupo de patrones, como de mantenimiento, guías, gente de la cantina, hasta la guardia civil, que siempre ha sido una pinya.

Els valors etnològics dels nostres espais

L'OBRA DE PALMA

El garballó (*Chamaerops humilis*) és una palmera que trobam a les serres d'Artà i els dos extrems de Tramuntana (Andratx i Pollença). Tradicionalment, s'han fet servir les fulles o palmes per elaborar senalles, capells, graneres, etc. Es calcula que, a mitjans del segle XX, un 60% dels habitants d'Artà i Capdepera treballaven l'obra de palma.

Actualment, el Parc natural de Llevant i l'associació Art de la Palma promouen la recuperació de l'ofici donant suport als artesans que recol·lecten les palmes per elaborar aquest producte absolutament sostenible. Es fan trobades setmanals perquè la gent conegui la tècnica, tallers escolars, una fira d'artesans i artesanes, a més de mantenir una mostra permanent de productes elaborats per aquests artesans i artesanes. Cada peça porta una etiqueta explicativa perquè els usuaris coneguin i valorin la tradició.

Recentment, la Conselleria de Medi Ambient i Territori ha col·laborat en la reedició del llibre l'obra de palma, cistelles, graneres i cordats, una important obra que és resultat d'un destacat treball de recerca realitzat durant els anys 90 sobre aquesta tècnica tradicional.

El projecte ens han permès apropar-nos a la gent de la comarca, revitalitzant una tradició ancestral a l'hora que conservem el garballó.

Els valors etnològics dels nostres espais

ELS FARS DE SA DRAGONERA

El far Vell o de na Pòpia és un dels més antics de les Illes Balears. Va ser construït l'any 1851 a una alçada de 352 metres, el de major altitud d'Espanya. Abans d'aquest hi havia dues torres de guaita, la de na Pòpia i la de Llebeig. La primera s'enderrocà per construir el far. L'obra es va fer amb presoners vigilats per l'exèrcit. El bisbe de Mallorca els va dispensar del precepte del descans dominical perquè poguessin treballar en diumenge. La construcció del far i del camí varen ser una gesta d'enginyeria per la rapidesa dels treballs.

A l'edifici hi vivien tres famílies de faroners i personal tècnic esporàdic. Dos magatzems permetien conservar queviures en abundància. Per a proveir-se d'aigua, es va preveure una cisterna devora l'edifici central. Un ase ensinistrat els aprovisionava setmanalment.

La llanterna del far, originàriament d'oli d'oliva i dissenyada pel físic francès Augustin Fresnel, fou adaptada a l'ús de la parafina i, posteriorment, al petroli; els dipòsits originals formant part de l'exposició sobre la història dels fars a l'illa.

Malauradament, al cap de poc d'inaugurar-se la il·luminació, es comprovà que l'emplaçament del far no era l'ídoni, ja que els dies de boira, un fenomen molt freqüent al cim, aquesta n'impedia el seu albirament des de mar endins. Per tant, es va decidir construir dos fars nous. El 15 de novembre de 1910 s'encengueren els llums dels fars de Llebeig i de Tramuntana per primera vegada, alhora que s'apagava el de na Pòpia, després de 58 anys, 7 mesos i 26 dies.

El de Tramuntana es troba en un esquerp de 55 metres d'alçada, amb un abast de llum de 14 milles nàutiques. És petit, només hi vivia el faroner amb la seva família. El de Llebeig, que està situat a un cim de 125 m, té un abast de llum de 20 milles nàutiques, a l'extrem occidental de Mallorca, permetia fins a tres famílies, i un equip de tècnics que hi quedava esporàdicament.

El 1971 ambdós es varen automatitzar, però no va ser fins al 1973 que quedaren definitivament deshabitats.

Foto: Arxiu històric de l'APB (1908)

Foto: Arxiu del Parc natural de Sa Dragonera

ON SURTEN ELS ESPAIS NATURALS PROTEGITS?

Restauració de dels hàbitats i les espècies del sistema dunar.

Una quarantena d'alumnes de primer de secundària de l'IES Damià Huguet de Campos han participat a la primera jornada de voluntariat al Parc natural Es Trenc-Salobrar de Campos organitzades pel Parc en coordinació amb el Centre d'aprenentatge Es Palmer. Han dut a terme tasques de repoblació del sistema dunar. En concret, han plantat espècies pròpies com el margall de platja (*Elymus farctus*), el card marí (*Eryngium maritimum*) i savines (*Juniperus phoenicea*) procedents del Centre Forestal de les Illes Balears. També han retornat a la mar restes d'antigues acumulacions de posidònia per reincorporar el sediment al sistema i han netejat la platja de residus, sobretot plàstics i microplàstics. Les actuacions estan incloses en el projecte de restauració dels hàbitats i les espècies d'interès comunitari del sistema dunar dels espais ocupats antigament pels quioscs-bars fixes de sa Ràpita, s'Arenal d'en Tem i na Tirapèl.

Estudi d'avifauna. Ja tenim els resultats de l'estudi finançat per l'ITS de seguiment d'avifauna. Els treballs han consistit en marcar amb emissors quatre avisadors (*Himantopus himantopus*) i quatre becs d'alena (*Recurvirostra avosetta*) per determinar quin ús fan de l'espai dins l'àmbit del Parc. També s'investiga la relació que tenen amb altres espais de les illes com per exemple el Parc natural de s'Albufera i s'estany de ses Gambes i la identificació de les rutes de migració i hivernada, com per exemple un bec d'alena que va passar l'hivern 2021-2022 a la Reserva Natural do Estuário do Tejo (Lisboa) i dos dels avisadors que varen emigrar cap a sud, la femella a la frontera de Mauritània i Senegal i el mascle a Mali. També s'ha realitzat un atlas d'aus nidificants, registrant 971 observacions de 49 espècies diferents, això suposa aproximadament el 40 % del total d'espècies nidificants a Mallorca.

XENIB

XARXA ESPAIS NATURALS
ILLES BALEARS